

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010902
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716010902.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6.11.2018, v trestnej veci proti obžalovanému F. W. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/110/2016 zo dňa 29.03.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný F. W. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX v čase o 18:24 hod. počas prevádzkovej doby v areáli čerpacej stanice Slovnaft v obci N. fyzicky napadol v prítomnosti maloletých osôb, konkrétne L. B., nar. XX.XX.XXXX, D.H., nar. XX.XX.XXXX, V.R., nar. XX.XX.XXXX a M.L., nar. XX.XX.XXXX, maloletého V.K., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že ho opakovane ľavou rukou chytal v oblasti pod krkom a gumenou obuvou, ktorú držal v pravej ruke ho udieral opakovane po hornej časti tela, kde mu podľa lekárskej správy zo dňa XX.XX.XXXX spôsobil zranenie, a to povrchové pomliaždenie pravej strany krku, pričom ide o úraz ľahký s dobou liečenia do sedem dní, a zároveň mu pritom poškodil náramkové hodinky zn. Smart Watch GT08 v hodnote 43,- eur, následne toho istého dňa o 18:27 hod. maloletému V.K., nar. 06.05.2002 zobral jeho bicykel zn. Merida, ktorý si naložil do svojho motorového vozidla zn. Škoda Octavia, evidenčného čísla PP XXX CH a z miesta odišiel, čím krádežou spôsobil škodu vo výške 485,- eur.

Za to mu podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 37 písm. h) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť mal. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, okres F., v zastúpení zákonným zástupcom Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, okres F. škodu vo výške 43,- eur.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr aj písomne odôvodnil. Napadnuté rozhodnutie je podľa jeho názoru vyhlásené predčasne z dôvodu,

že nebola riadnym spôsobom preukázaná jeho vina a svedkovia, ktorí boli vypočutí v trestnom konaní nepotvrdili výpoveď Q. O. st. ani Q. O. ml., výpovede svedkov sú zmätočné, hypotetické a prispôsobené. Výpoveď svedka D. W. je nejasná, pred orgánmi činnými v trestnom konaní výpoveď bola iná ako jeho výpoveď na súde. Súd žiadnym spôsobom neoveril výpoveď svedka D. W., vo výpovedi svedka sú rozpory. Podľa jeho názoru výpoveď svedka D. W. bola proti nemu smerovaná z dôvodu, že napadli jeho syna spolu s Q. O. ml. a má domnienku v tom, že výpoveď svedka D. W. proti nemu bola vopred dohodnutá. Výpoveď D. W., ktorú vypovedal dňa 10.10.2016 o 11.30 hod. na Základnej škole v N., že Q. O. ml. zvalil z lavičky na zem a začal ho biť sa absolútne nezakladá na pravde, čo je potvrdené aj kamerovým záznamom. Výpoveď D. W. ohľadne bicykla a ohľadne ďalšieho útoku na Q. O. ml. sa nezakladá na pravde, sú v nich rozpory. Zároveň túto výpoveď D. W. na súde nepotvrdil. Nakoľko sú vo výpovedi svedka D. W. rozpory, súd tieto rozpory žiadnym spôsobom neprešetril a nesprávnym spôsobom vyhodnotil skutkový stav vecí. Súd sa riadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že svedok D. W. raz vypovedal tak a potom svoju výpoveď pred súdom menil, nepotvrdil výpoveď, ktorú urobil pred orgánmi činnými v trestnom konaní, jeho výpoveď bola nejasná a bola účelovo vypovedaná voči jeho osobe a prispôsobovaná a podľa jeho názoru aj vopred dohodnutá. V trestnom konaní uviedol, že jeho syna P. fyzicky napadli osoby - Q. O. ml. a D. W.. Po ich napadnutí, syn P. mal vyrazený dych, ťažšie dýchal a povedal mu, že Q. O. ml. a D. W. ho fyzicky napadli. X. P. na mieste, kde ležal ošetril a vzal do jeho motorového vozidla s išiel ho domov odviezť. Cestou domov išiel okolo čerpacej stanice, kde videl Q. O. ml., ktorý na neho ukazoval, aby zastavil. Q. O. ml. pôsobil naňho dospelo z vizuálneho pohľadu mal za to, že Q. O. ml. má určite viac ako 18 rokov, nakoľko ide o vyššieho muža, ktorý má cca 90 kg. Motorové vozidlo zastavil pri Q. O. ml., vyšiel z motorového vozidla a opýtal sa Q. O. ml., či zbil jeho syna P. a z akého dôvodu to urobil. Na jeho otázku Q. O. ml. sa pred neho postavil a do očí mu arogantným spôsobom odpovedal „áno a ešte dostane“. Q. O. ml. začal mu vulgárne nadávať do ko.k...v a strčil doňho. Počas výsluchu na OO PZ v Ždiari uviedol, že Q. O. ml. niekoľkokrát videl šoférovať traktor po obci N. a z toho bol v presvedčení, že O. ml. je dospelý, čo z jemu neznámych dôvodov vyšetrovateľ do zápisnice nezaznamenal. V tomto prípade nebola celom v trestnom konaní prešetrovaná provokácia zo strany O. ml. a nebolo prihliadnuté na jeho neznesiteľnú provokáciu. Zranenia O. ml. mu nespôsobil, zranenia mu mohli vzniknúť aj inými osobami, s ktorými prišiel do konfliktu tesne predtým. V prípravnom konaní bola predložená lekárska správa zo dňa 14.08.2016 o 22.39 hod., z ktorej vyplýva časový odstup od vzniku konfliktu, ktorý sa odohral tesne predtým. Takisto sú tu rozpory v lekárskej správe, ktorú vydala MUDr. C., ktorá uviedla, že O. ml. bol ťahaný za retiazku na krku, ktoré neboli žiadnym spôsobom preukázané. Takisto v trestnom konaní nebola zohľadnená skutočnosť, že O. ml. išiel na lekárske ošetrenie do nemocnice s časovým odstupom od stretu s W. ml. a následne stretu s W. st. Čo sa týka, že papučou buchol Q. O. ml. po hlave, tak toto bolo len symbolické a povedal mu, že viac jeho syna biť nebude. Jeho reakcia na toto jeho konanie bola, že sa začal namykoval, Q. O. ml. mu začal vulgárne nadávať a potom Q. O. ml. začal utekať preč. On za Q. O. ml. kričal, aby si zobral bicykel. Na parkovisku ostal ležať bicykel, ktorý pravdepodobne patril Q. O. ml. Toto konanie medzi nimi je zachytené aj kamerovým záznamom z čerpacej stanice, kde uviedol, že boli len on, Q. O. ml. a žiadne iné osoby tam v skupinke nestáli a tvrdenia v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 15.08.2016 sa nezakladajú na pravde, nakoľko ako mohol Q. O. st. presne opísať v predmetnej zápisnici či a koľko úderov dostal od F. W. st., keď Q. O. st. nebol pri strete Q. O. ml. s F. W. st. Takisto sa súd nevysporiadal s jeho neúmyselným konaním čo sa týka bicykla, ktorý síce zobral z miesta hádky s Q. O. ml., avšak nie s úmyslom, že si tento bicykel ponechá, ale s úmyslom, že tento bicykel dočasne uschová uňho doma na dvore a s úmyslom, že bude osobne prípadne telefonicky kontaktovať Q. O. st. za účelom zistenia, či tento bicykel náhodou nepatrí synovi Q. O. ml., nakoľko Q. O. ml. tento bicykel ponechal na mieste ich hádky. Bicykel z miesta našej hádky zobral len z dôvodu, aby tento bicykel nebol odcudzený alebo poškodený inou osobou, nakoľko predpokladal, že bicykel patrí Q. O. ml. Jeho úmysel bol, že keď príde so zbitým synom P. domov a syn P. sa trochu pozbiera z bitky, ktorú mu udelil Q. O. ml., tak si od P. vypýta telefónne číslo na Q. O. st. a oznámi mu, že bicykel zobral a je u nich doma na dvore a že si môže po neho, ak je to bicykel Q. O. ml., prísť zobrať. Takisto mal v úmysle Q. O. st. vysvetliť a oznámiť, čo sa stalo medzi ním a jeho synom na čerpacej stanici, prečo sa to stalo. Má za to, že vo veci krádeže bicykla v jeho prípade absentuje subjektívna stránka prečinu. Nebol vytvorený stav, ktorým mal vlastník (ak ním je Q. O. ml.) znemožnenú dispozíciu s vecou nakladať, nakoľko z miesta odišiel dobrovoľne a tento stav si vytvoril svojím odchodom. Jeho zámer zavolať Q. O. st. za účelom vysvetlenia nestihol vykonať, nakoľko medzičasom prišiel do jeho trvalého bydliska - na dvor rodinného domu Q. O. st. spolu so svojím synom Q. O. ml., Q. O. st. nemal záujem o podanie vysvetlenia z jeho strany čo sa vlastne stalo medzi ním a jeho synom Q. O. ml. Q. O. st. vedel čo sa vlastne stalo medzi ním a jeho synom, vedel verziu zo strany jeho syna, nechcel vedieť nič viac a žiadal finančnú hotovosť 50,- eur za rozbité hodinky jeho syna, ktoré

podľa jeho oznámenia rozbil on. Nie je si vedomý toho, že by rozbil hodinky jeho syna úmyselne. Do tejto doby ani netušil, že rozbil hodinky jeho syna. Q. O. st. podal trestné oznámenie s časovým odstupom, po neúspešnom vyjednávaní a vyvíjaní nátlaku naňho a to osobne aj telefonicky. Preto jeho trestné oznámenie bolo pomstivou a hnevliou reakciou, potom čo mu nezaplátil finančnú hotovosť vo výške 50,- eur. Pri vyžiadaní si hotovosti vo výške 50,- eur Q. O. st. nehovoril nič o krádeži bicykla, bicykel osobne Q. O. st. odovzdal a O. st. si bicykel odniesol domov. S prečinom krádeže, ktorý sa mu kladie za vinu sa nikdy nestotožní. Po formálnej stránke mu nebola žiadnym spôsobom preukázaná pohnútko zmocniť a používať bicykle v jeho prospech. Požadovanú finančnú hotovosť vo výške 50,- eur Q. O. st. nedal a Q. O. st. spolu so svojím synom Q. O. ml. odo neho z dvora rodinného domu odišiel spolu s bicyklom. Po odchode Q. O. st. so svojím synom ho niekoľkokrát v tento deň telefonicky kontaktoval, vyvíjal naňho nátlak, vyhrážal sa mu, že pôjde na políciu, že má na polícii svoje kontakty a udá ho ak mu nedá tých 50,- eur. V tento deň vo večerných hodinách sa uňho doma zastavila policajná hliadka a požadovali, aby vyplatil Q. O. st. požadovanú sumu vo výške 50,- eur. Za úplne nezmyselné považuje vyjadrenie Q. O. st., že mu ukradol bicykel. Takisto považuje za nesprávny postup, že túto trestnú vec prejednával OO PZ v Ždiari, nakoľko má za to, že túto trestnú vec mal prejednávať OO PZ v Poprade, a to z dôvodu, že je tam podozrenie na prepojenie príslušníkov OO PZ v Ždiari s rodinnými príslušníkmi Q. O. st. Súd sa takisto nevysporiadal s týmto nesprávnym a podozrivým postupom orgánov činných v trestnom konaní. Q. O. st. uviedol vo svojej výpovedi, že stretol dňa 14.08.2016 vo večerných hodinách policajnú hliadku a že im oznámil skutočnosti, ktoré sa stali medzi F. W. st. a jeho synom Q. O. ml. Podľa jeho názoru sa súd nevysporiadal s tou skutočnosťou, prečo nie je vyhotovený záznam v knihe fonogramov a záznamov a oznámení skutočností, ktoré oznámil policajnej hliadke vo večerných hodinách dňa 14.08.2016. Takisto spochybňuje výpoveď svedka P. O., súd nesprávne vyhodnotil nepresné a menené výpovede svedka P. O., ktorá vlastne nepotvrdila tie skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu. Výpoveď spochybňuje z toho dôvodu, že keď došlo k hádke medzi ním a Q. O. ml. tak svedkyňa P. O. mala zákazníkov, ktorí nakupovali rôzny tovar na čerpacej stanici a na oknách čerpacej stanice boli reklamné nálepky, tak jej výpoveď je skreslená a nemala výhľad na to, aby videla, ako a čo bolo medzi ním a Q. O. ml. vonku mimo čerpacej stanice. Svedkyňa sama potvrdila, že výhľad vonku jej sťažovalo to, že cez okná mali reklamné nálepky. Jej výpoveď hovorí, že videla a následne vypovedá, že výhľad jej sťažovali reklamné nálepky, ktoré boli na oknách. Táto výpoveď je v rozpore a svoju výpoveď svedka P. O. ani nepotvrdila na súde. Výpoveď svedkyne P. O. považuje za reprodukciu, pričom výpoveď svedkyne pôsobí dojemom, že sa skutočnosti, ktoré vypovedala akoby dozvedela z rozhovorov s inými ľuďmi. Vo svojej výpovedi si svedkyňa sama sebe protirečí. Q. O. ml. takisto vo svojich výpovediach z prípravného konania opisoval skutočnosti, ktoré sa medzi nimi odohrali a nezakladajú na pravde. Súd mal preukázané čo sa vlastne medzi Q. O. ml. a ním v skutočnosti odohralo kamerovým záznam z čerpacej stanice. Takisto výpovede Q. O. ml. a D. W. nikto z predvolaných svedkov nepotvrdil a preto považuje ich výpovede za vykonštruované, pripravené a prispôsobené voči nemu, aby mu bola dokázaná vina, aj keď skutočnosť je iná. Q. O. ml. vypovedal, že ho bil na zemi, čo sa nezakladá na pravde a čo sa tá overiť z kamerového záznamu z čerpacej stanice. Po formálnej stránke jeho správanie nemalo znaky prečinu výtržníctva, nakoľko aj z výpovedí svedkov vyplýva, že nikto nebol z jeho správania pohoršený, čo je obligatórny znak prečinu výtržníctva a preto sa nedopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti. Výpovede svedka D. W. a Q. O. ml. spochybňuje v celom rozsahu z dôvodu rozporov, menených skutočností a prispôsobovaniu tak, aby bol vinný. Z výpovedí svedkov, ako aj z jeho správania vyplýva, že sa preto nemohol dopustiť hrubej neslušnosti alebo výtržnosti, ktorá sa mu kladie za vinu. V uznesení Okresnej prokuratúry v Poprade č. 2Pv 468/16/7706-4 zo dňa 09.02.2016 je uvedené „fyzicky napadol v prítomnosti minimálne ďalších troch maloletých, konkrétne L.B., DE. H a V. R., maloletého V.K. tým spôsobom“. Svedkovia T. M., Q. H. a P. D. nepotvrdili svojimi svedeckými výpoveďami, že by boli prítomní pri fyzickom napadnutí Q. O. ml. Uznesenie Okresnej prokuratúry v Poprade č. 2Pv 468/16/7706-4 zo dňa 09.02.2016 je založené na nepravdivých skutočnostiach, čo uviedol aj v podanej sťažnosti proti tomuto uzneseniu. Z vyššie uvedených dôvodov svedecké výpovede neodzrkadľujú skutočné udalosti a skutočné konanie, ktoré bolo medzi ním a Q. O. ml. Z vyššie uvedených dôvodov je preukázané, že súd nedostatočne vykonaným dokazovaním dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkovej podstaty. Orgán činný v trestnom konaní má prihliadať na všetky skutočnosti v prospech, ale aj neprospech účastníkov konania. V predmetnej veci však zhromažďoval dôkazy len v jeho neprospech a v prospech O. st. O tom svedčí vyšetrovací spis ČVS: ORP 975/ZD-PP-2016, kde všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania vo veci a úkony v jeho prospech boli bezdôvodne zamietnuté. Navrhol, aby odvolací súd vyhlásené rozhodnutie zo dňa 23.03.2017 zrušil v plnom rozsahu a po preštudovaní spisového materiálu a dôkazov rozhodol o jeho nevine.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj poškodený Q. O. st. V dôvodoch uviedol, že ako poškodený nemá nijaký osobný záujem na prísnom potrestaní obžalovaného, avšak trestným oznámením len chcel napraviť stav, kedy obžalovaný svojím neprístojným správaním narúša pokojný život komunity v obci N.. V tejto súvislosti považuje za potrebné vyjadriť znepokojenie nad výškou trestu, ktorá bola obžalovanému určená, obáva sa, že úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom neodradí obžalovaného od ďalšieho takéhoto správania. S podaným odvolaním v celom rozsahu nesúhlasí. Obžalovaný napáda výpovede nestranných svedkov a účelovo klame a fabuluje o skutočnostiach, ktoré sú podkladom jeho odsúdenia. Takisto klamlivo dezinterpretuje výpovede svedkov, z ktorých jednoznačne nevyplývajú fakty, o ktorých sa snaží súd v odvolaní presvedčiť. K jednotlivým tvrdeniam vysvetlil, že k výpovedi D. W. obžalovaný tvrdí, že Q. O. ml. zvalil na zem a začal ho biť, a že je to potvrdené kamerovým systémom, sa nezakladá na pravde, keďže kamerový systém nepokrýva oblasť, kde sú umiestnené lavičky. Teda neexistuje rozpor medzi výpoveďou D. W. a kamerovým systémom, keďže záznam o tom neexistuje. Rozdiel medzi tým, či ho obžalovaný zvalil z lavičky na zem, alebo ho len „vytiahol“ z lavičky ťahaním za tričko a reťazku na krku, nie je podstatný, pretože ho potom opakovane mlátil papučou do oblasti hlavy a časti ramena a ruky, ťahal ho k autu, čo syn Q. O. odmietal, načo ho obžalovaný naďalej mlátil, pričom mu rozbil hodinky. Na kamerovom zázname je jasný agresívny prístup obžalovaného k jeho synovi, kde je vidno, ako ho držal za krk, tlačil o auto (hlava bola až v záklone na streche auta). Potom ho znova mlátil a snažil sa dokonca stiahnuť jeho synovi nohavice, čo mu nie je jasné aké mal ďalšie úmysly. Ďalej z kamerového záznamu je jasné, že ho posielal domov a berie si bicykel jeho syna Q. O. ml. Jeho syn fyzicky nenapadol syna obžalovaného, došlo len k držaniu ruky zo strany jeho syna, inak k žiadnemu fyzickému kontaktu, ktorým by mohol spôsobiť vyrazenie dychu syna obžalovaného nedošlo, pretože syn obžalovaného podľa synovho vyjadrenia nemal vyrazený dych. K vyjadreniu obžalovaného, že keď išiel domov okolo čerpacej stanice, kde videl Q. O. ml. a ten ukazoval, aby zastavil, sa nezakladá na pravde. Na kamerovom zázname je vidno, ako obžalovaný agresívnou jazdou na svojom motorovom vozidle Škoda Octavia combi vošiel do protismeru, zastavil na parkovisku vyhradenom pre ZŤP, vybehol z vozidla a rozbehol sa k lavičkám, kde sedel jeho syn s kamarátmi. Z toho je zrejmé, že syn nečakal na obžalovaného a ani nedával žiadne znamenia, aby zastavil obžalovaný. Zo spôsobu príjazdu na čerpaciu stanicu je jasné, že obžalovaný nešiel náhodou okolo čerpacej stanice, ale cieľavedome išiel za synom. Vyjadrenie, že ho syn sotil a nadával obžalovanému do ko.k...v, nie je pravdivé. Obžalovaný pribehol k lavičkám s krikom, a jeho syn a ostatní jeho kamaráti sa ho báli, nie to ešte aby ho provokovali nadávaním, sotením a podobne. Dodal, že jeho syn sa nikdy nesprával agresívne, nie je drzý, slušne sa správa k ľuďom, úctivo a nikdy by nenapadol ani fyzicky ani slovne, a už vôbec nie dospelých či starších ľudí. Časový odstup od napadnutia jeho syna obžalovaným a lekárske ošetrením je spôsobený nasledovne: čas napadnutia bol 18:30-19:00, následne kým prišiel syn domov (išiel pešo, keďže bicykel zobral obžalovaný) bolo cca 19:20, potom prebehol rozhovor so synom čo sa stalo, následne išli riešiť problém s F. W. u neho doma, potom sa vrátili domov cca okolo 20:15, syna poslal osprchovať, následne sa navečerali (keďže má diabetes, potrebuje pravidelnú stravu). Potom cca 20:45 vyrazili do nemocnice v Poprade, kde čakali na ošetrenie, kým bol syn ošetrený a napísaná lekárska správa bolo 22:39 (čas cesty 50 minút, čakanie, vyšetrenie). Vyjadrenie obžalovaného, že udrel syna papučou len symbolicky, nie je opäť pravda, čo je zrejmé z kamerového záznamu, kde ho udrel opakovane. Ak by to bolo symbolické, ako tvrdí obžalovaný, tak by ho „symbolicky“ neudrel minimálne 20-krát, z čoho len na kamerovom zázname je zaznamenaných 10 úderov papučou. Sila úderov, ktoré vidno na kamerovom zázname nezodpovedá symbolickému udretiu. Čo sa týka vyjadrenia F. W., že mu chcel zavolať, že je bicykel uňho na dvore nemá logiku. F. W. tvrdí, že si chcel vypýtať číslo na neho od svojho syna, avšak jeho syn nemá mať odkiaľ telefónne číslo na neho. Skôr by si ho hneď mohol vypýtať od obsluhy čerpacej stanice, prípadne mohol rovno bicykel odniesť k nemu domov, čo sa zdá viac logickejšie, ako pýtať telefónne číslo od svojho syna. Takisto nedošlo k odovzdaniu bicykla F. W. jemu, ale on si ho sám zobral pri návšteve F. W.. Myslí si, že bicykel ukradol, pretože ho zakázal synovi vziať si ho a sám si ho zobral do svojho auta. Pri návšteve F. W. ho viackrát žiadal o vysvetlenie prečo zbil jeho syna, avšak mu len povedal, že preto, že má štyri traktory a jazdí po dedine na motorke, tak môže všetko. Počas celej komunikácie sa vyjadroval vulgárne a nadával. Teda nie je pravdivé, že nemal záujem o podanie vysvetlenia a dohodu. Počas rozhovoru bolo cítiť z F. W. alkohol, tak pochopil, že sa s ním nedá komunikovať, a nakoniec ho vyhnal z dvora so slovami: „vypadni z môjho pozemku“. Čo sa týka vyjadrenia, že chcel náhradu škody za rozbité hodinky je pravdivé, avšak nevyvíjal nátlak a nevyhrážal sa mu kontaktami na polícii. Peniaze chcel hlavne preto, že syn si na hodinky sám našetрил, a preto chcel, aby mal nejakú pamiatku na to, že ak niekto niečo chce a sám si to kúpi, váži si to viac ako akýkoľvek dar. Kamerový záznam ukazuje len polovicu útoku F. na jeho syna, a teda polovica je len z výpovede jeho syna a D. W.. Ako už spomínal,

z kamerového záznamu je zrejмый útok na syna, a je jasné, že F. W. išiel na čerpaciu stanicu s úmyslom zbiť syna a pomstiť sa za šarvátku s jeho synom.

Na základe takto podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, zistil také chyby, že aj keď odvolaním obžalovaného vytýkané nie sú, tak krajskému súdu nezostávalo nič iné, než napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť. Ide totiž o chyby odôvodňujúce podanie dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku, teda pre založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom.

Za zákonným spôsobom vykonaný dôkaz je v zmysle § 119 ods. 2 Tr. poriadku potrebné považovať všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Tr. poriadku alebo podľa osobitného zákona. Súčasťou získania dôkazu z dôkazného prostriedku podľa Tr. poriadku je aj jeho procesné zachytenie spôsobom upraveným v Tr. poriadku. Dôkaz, ktorý takto zachytený nie je, nemožno považovať za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom.

V predmetnej trestnej veci napadnutý rozsudok prvostupňový súd založil aj na dôkazoch, ktoré mali byť vykonané na hlavných pojednávaniach v dňoch 22.2.2017 a 29.3.2017, ale ktoré spôsobom upraveným v Trestnom poriadku zachytené neboli a tak nie je možné zistiť ich skutočný obsah.

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vykonanom v dňoch 22.02.2017 a 29.03.2017 vyplýva, že samosudkyňa podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku rozhodla, že sa zápisnica z hlavného pojednávania vyhotoví prostredníctvom záznamového zariadenia. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní boli následne zaznamenané len meno a priezvisko vypočutých svedkov a čas ich výsluchu, nie však obsah ich výpovedí. Rovnako samosudkyňa postupovala aj pri zaznamenávaní záverečných rečí a posledného slova na hlavnom pojednávaní dňa 29.03.2017, keď síce zaznamenala meno a priezvisko osôb prednášajúcich, reč a čas ich prednesu, nie však obsah tohto prednesu.

Uvedená protokolácia o tom, že bol vypočutý určitý svedok a v akom čase bol vypočutý, bez zaznamenania konkrétneho obsahu jeho výpovede, nie je dostatočným dokladom o vykonaní dôkazu výsluchom svedka a o skutočnostiach, o ktorých svedok vypovedal (obdobne R 50/1969).

Je síce pravdou, že samosudkyňa k zápisniciam o hlavnom pojednávaní pripojila aj zvukový záznam z týchto pojednávanií. Ten však nebol zhotovený zákonom predpísaným spôsobom. Išlo totiž len o zvukový záznam zhotovený podľa § 61a Tr. poriadku, ktorý sa vyhotovuje popri zápisnici o hlavnom pojednávaní a ktorý ani neumožňuje presnú identifikáciu vyslúchaných osôb. Nemôže preto nahradiť písomné zaznamenanie obsahu jednotlivých výpovedí, či iných úkonov v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku, predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia.

Podľa § 61a Tr. poriadku, hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že zaznamenávanie hlavného pojednávania a verejného zasadnutia v rozsahu, v ktorom sa na ňom vykonáva dokazovanie (teda podľa § 61a Tr. poriadku), sa zaznamenáva aj popri spôsoboch uvedených v § 58 Tr. poriadku s využitím technického zariadenia určeného na

zaznamenávanie zvuku. Nie je teda na rozhodnutí predsedu senátu, či takýto zvukový záznam podľa § 61a Tr. poriadku vyhotoví alebo nie. Prítom pokiaľ ide o iné vhodné záznamové zariadenie, jeho použitie je na rozhodnutí predsedu senátu, čo vyplýva z ustanovenia § 58 ods. 3 Tr. poriadku.

Za technické zariadenie určené na zaznamenanie zvuku podľa § 61a Tr. poriadku sa považuje diktafón, ktorý však nespĺňa parametre iného vhodného záznamového zariadenia, ktoré je definované Metodickým pokynom č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k záznamu pojednávania pomocou technického zariadenia zo dňa 30.03.2006 vydaným na vykonanie záznamu pojednávania podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku v znení zákona č. 650/2005 Z. z. a ustanovení o súdnom pojednávaní podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské, špeciálny súd a vojenské súdy, pomocou technického zariadenia.

Podľa § 2 ods. 1 Metodického pokynu, sa na účely tohto pokynu technickým zariadením rozumie technické zariadenie pozostávajúce z hardvérovej časti a softvérovej časti - aplikácie „Záznam súdnych pojednávanií“, v ministerstvom schválenej verzii nainštalovanej na všetkých okresných a krajských súdoch. Podľa § 2 ods. 8 Metodického pokynu sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „poskytovateľ“ rozumie dodávateľ technického zariadenia spoločnosť AP Media s. r. o. a podľa ods. 10 už citovaného ustanovenia sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „prijímateľ“ rozumie súd, ktorému bolo dodávateľom inštalované záznamové zariadenie. Okrem toho v § 3 Metodického pokynu sa ustanovujú odporúčania pre sudcov pri použití záznamového zariadenia ohľadne vedenia súdneho pojednávania a asistenta, ktorý obsluhuje záznamové zariadenie.

Z uvedeného je teda zrejmé, že iným vhodným záznamovým zariadením podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku je len zariadenie dodané spoločnosťou AP Media s. r. o., pevne zabudované v pojednávacej miestnosti súdu, obsahujúce hardvérovú a softvérovú časť - aplikáciu „Záznam súdnych pojednávanií“, ktorým bezpochyby nie je diktafón určený na zvukový záznam hlavného pojednávania podľa § 61a Tr. poriadku. Spomínaný diktafón totiž neumožňuje presnú identifikáciu osoby, ktorej prednes zachytáva, keďže len priestorovo zaznamenáva zvuk v pojednávacej miestnosti, čím ale nespĺňa podmienky určené ministerstvom spravodlivosti pre iné vhodné záznamové zariadenie tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného metodického pokynu.

Ak teda samosudkyňa nezabezpečila vyhotovenie zápisnice o hlavnom pojednávaní diktovaním predsedom senátu alebo ani iným vhodným záznamovým zariadením podľa vyššie uvedeného metodického pokynu a zápisnica o hlavnom pojednávaní v časti výpovedí vypočúvaných osôb a ďalších ich prednesov obsahuje len poznačenie reálneho času, v ktorom výsluch, či prednes bol realizovaný s odkazom na vyhotovenie zvukového záznamu podľa § 61a Tr. poriadku, zaznamenanie vykonaných dôkazov z formálneho hľadiska nezodpovedá zákonu.

Uvedené porušenie procesného predpisu pri zaznamenaní vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní viedlo k ich znehodnoteniu do takej miery, že nie sú použiteľné. Trestný poriadok totiž stanovuje pravidlá pre vykonávanie jednotlivých dôkazov, ktorých porušenie aj jednotlivito môže mať za následok procesnú nespôsobilosť ich použitia či už absolútnu alebo relatívnu. V súdnom konaní medzi takéto pravidlá nesporne patrí i zaznamenanie vykonania dôkazu na hlavnom pojednávaní. Preto aj porušenie tohto pravidla je nevyhnutné posudzovať a pokiaľ zaznamenanie vykonania dôkazu nedáva spoľahlivý podklad, napr. z dôvodu, že nie je zabezpečená identifikácia hovoriacich osôb a teda nie je záruka správnosti záznamu prejavu tej ktorej osoby bez možnosti overenia si správnosti jeho zachytenia, nemožno o takýto dôkaz opierať skutkové zistenia. Prepis výpovedí vypočútaných osôb len zo záznamu zhotoveného podľa § 61a Tr. poriadku totiž nemôže nahradiť zákonné zaznamenanie vykonania dôkazu. Takýto prepis na rozdiel od zápisnice o hlavnom pojednávaní nie je verejnou listinou a nie je dôkazom o priebehu hlavného pojednávania a ani o obsahu výpovedí vypočútaných osôb.

V predmetnej veci to znamená, že prvostupňový súd pre nesprávny postup pri zaznamenávaní dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemal dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie a tiež že odvolací súd nemá dostatočný podklad pre preverenie skutočného obsahu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a zákonnosti ich vykonania.

Zistené pochybenie prvostupňového súdu je podstatnou chybou konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, ktorá má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, že vo veci je nevyhnutné za účelom objasnenia veci vykonať opätovne dôkazy, ktorých vykonanie nebolo procesne účinným spôsobom zaznamenané, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok aj z dôvodu uvedeného § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie.

Uvedené podstatné chyby konania, spôsobujúce nepoužiteľnosť vykonaných dôkazov, bránili odvolaciemu súdu, aby vecne preskúmal napadnutý rozsudok aj z hľadiska námietok obsiahnutých v odvolaní obžalovaného. Preto, síce na podklade odvolania obžalovaného, ale bez preskúmavania vecnej správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude musieť uvedené chyby okresný súd odstrániť, vykonať v potrebnom rozsahu dokazovanie a vo veci opäť rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.